

Stilte

Stilte bewaren als de zaagmachines onophoudelijk bomen omzagen in de tuin van je buurman en je bijna fysiek meevoelt met deze onverwachte en genadeloze kap. Hoe bewaar je dan de stilte in jezelf in plaats van woedend te worden. Hij heeft het recht maar toch, een aankondiging was op zijn plaats geweest. Zo gaat het zo vaak.

Er is veel onrust en lawaai en te midden van al die drukte, waar je vaak niet om gevraagd hebt, is de uitdaging toch die stilte in jezelf een kans te geven.

Stilte is voor mij het moeilijkst op dit soort momenten. Gun ik mezelf de tijd, al is het maar 5 minuten om letterlijk even stil te zijn. Te voelen wat er gebeurt om van daaruit weer anders tegen de wereld om me heen aan te kunnen kijken. Eerlijk gezegd veel te weinig.

Loslaten en proberen de ruimte die is vrij gekomen te ervaren als een zegen die je ook letterlijk meer ruimte en licht geeft. Want de zon heeft nu vrij spel en eigenlijk is wat eerst zo vreselijk was, omgevormd tot een bijzondere lichtplek waar je juist de stilte kunt ervaren. Een lichtcirkel op de plek waar ook in mijn tuin drie bomen moesten worden geveld omdat ze niet tegen de storm bestand bleken, toen hun maatjes aan de andere kant van het hek er niet meer waren. Na donker komt licht nu extra wit door de prachtige laag sneeuw waarin alle klanken vanzelf worden gedempt en de stilte voelbaar wordt.

Ida Guinée

Maria Hoop, 6 januari 2009